

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.674 van 17 september 2013
in de zaak A. 205.202/IX-8051**

In zake: Yolán COOMANS
woonplaats kiezend te 4287 Racour
rue de Tirlemont 24

tegen:

de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS LANDEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Forier
kantoor houdend te 3700 Tongeren
Bilzersteenweg 243
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring van de ‘beslissingen’ van 28 februari 2012 en van 12 maart 2012 van de over Yolán Coomans delibererende klassenraad waarbij hem een oriënteringstest C wordt toegekend, van de ‘beslissing’ van 31 maart 2012 van de beroepscommissie en van de beslissing van 17 april 2012 van de raad van bestuur van de vzw Katholiek Onderwijs Landen om de over Yolán Coomans delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2013.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Frank Goossens, die *loco* advocaat Luc Forier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is voor het schooljaar 2010-2011 als leerling ingeschreven in het tweede leerjaar van de derde graad, studierichting wetenschappen-wiskunde (ASO), in de school 'Bovenbouw Sint-Gertrudis' te Landen.

3.2. Einde juni 2011 behaalt verzoeker vier jaartekorten: chemie (49%), fysica (45%), geschiedenis (46%) en Nederlands (48%). De delibererende klassenraad beslist om hem een oriënteringsattest C toe te kennen.

Op 27 juni 2011 doen de ouders van verzoeker hun bezwaren tegen deze examenbeslissing aan de school kennen en op 29 juni 2011 plegen zij overleg met de directeur.

De directeur roept daarop de delibererende klassenraad op-nieuw samen. Die klassenraad bevestigt het C-attest.

De ouders van verzoeker tekenen daarop beroep aan bij de beroepscommissie. De beroepscommissie adviseert op 5 juli 2011 en het schoolbestuur beslist op 8 juli 2011 om de over Yolán Coomans delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Verzoeker en zijn ouders bestrijden onder meer laatstgenoemde beslissing met een annulatieberoep bij de Raad van State.

Bij arrest nr. 216.946 van 20 december 2011 verwerpt de Raad van State het beroep, eensdeels, voor zover het is ingesteld door de ouders van verzoeker, bij gebrek aan de rechtens vereiste hoedanigheid en, anderdeels, voor zover het is ingesteld door verzoeker, omdat hij de in examenbetwistingen voorziene georganiseerde administratieve beroepsprocedure nog niet heeft uitgeput, daaraan toevoegend dat “jegens [...] verzoeker tot heden de verjaringstermijn voor het indienen van het in het organisatiebesluit – thans in de Codex Secundair Onderwijs – georganiseerd administratief beroep geen aanvang heeft genomen. Dit leidt tot de vaststelling dat het voorliggend beroep voorbarig is, aangezien [...] verzoeker nog steeds kán – en derhalve móét – zijn recht op overleg doen gelden en, ingeval dit overleg niet tot het gewenste resultaat leidt, zijn interne verhaalmogelijkheden verder moet uitputten bij de beroepscommissie, wil hij de Raad van State op ontvankelijke wijze met een annulatieberoep kunnen adiëren”.

3.3. Op 6 februari 2012 maakt verzoeker zijn bezwaren tegen het C-attest bij de directie kenbaar.

Na het overleg met de directeur op 13 februari 2012, roept deze laatste de over verzoeker delibererende klassenraad andermaal samen.

Die klassenraad komt bijeen op 28 februari 2012 en 12 maart 2012 en beslist dan om het C-attest van verzoeker te bevestigen.

Op 16 maart 2012 tekent verzoeker bezwaar aan bij de beroepscommissie.

Op 31 maart 2012 adviseert de beroepscommissie en op 17 april 2012 beslist het schoolbestuur om de over verzoeker delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

Exceptie

4. Verwerende partij werpt op dat enkel de eindbeslissing ontvankelijk kan worden bestreden en, dus, vatbaar is voor nietigverklaring.

5. Verzoeker repliceert:

“Omdat de raad [van bestuur] zich beroept op alle voorgaande commissies/klassenraden en steeds hun beslissingen handhaaft (zonder iets te wijzigen noch toe te voegen), betekent dit [versta: de vernietiging van de beslissing van de raad van bestuur van 17 april 2012] impliciet (en feitelijk ook expliciet) de verwerping van de beslissingen van de andere commissies/klassenraden.”

Beoordeling

6. Met artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs heeft de decreetgever voor het gewoon secundair onderwijs een administratief beroep georganiseerd binnen de school tegen beslissingen van de delibererende klassenraad teneinde deze aan een nieuw onderzoek te doen onderwerpen. De beslissing

waarmee de desbetreffende procedure wordt afgesloten, is de eindbeslissing, vatbaar voor beroep voor de Raad van State. Die eindbeslissing kan zijn, ofwel de beslissing van het schoolbestuur dat de delibererende klassenraad niet opnieuw dient samen te komen met het oog op het nemen van een definitieve beslissing (artikel 115/4, 5°, Codex) ofwel de “alsdan genomen beslissing” van de delibererende klassenraad, indien hij na advies van de beroepscommissie en op bevel van het schoolbestuur zijn eerder genomen beslissing opnieuw heeft overwogen (artikel 115/4, 6°, Codex).

7. Voor de voorliggende zaak betekent het voorgaande dat het beroep naar zijn voorwerp enkel ontvankelijk is met betrekking tot de beslissing waarbij het schoolbestuur op 17 april 2012 weigert om de over verzoeker delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen. Voor het overige is het beroep niet ontvankelijk.

Die conclusie sluit niet uit dat eventuele onwettigheden die verzoeker aan de beslissing van de delibererende klassenraad of het advies van de beroepscommissie aanwrijft wel in aanmerking kunnen worden genomen voor de beoordeling van de wettigheid van de eindbeslissing. Immers, wanneer de delibererende klassenraad onwettig heeft gehandeld, moest zulks voor het bevoegd gezag een reden zijn om die klassenraad opnieuw te doen samenkomen. Een onwettigheid begaan door de beroepscommissie moest voor het schoolbestuur dan weer een reden zijn om zich niet zonder meer aan te sluiten bij het advies van die commissie.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

8. In een tweede exceptie werpt verwerende partij op dat verzoeker geen middelen aanvoert, nu hij nergens uiteenzet welke rechtsregel hij geschonden acht.

Beoordeling

9. Verzoeker vat zijn verzoekschrift op als een breedvoerig en chronologisch verhalend betoog, dat aanvangt met “1. de examenperiode ‘juni 2011)’ en eindigt met “8. de school interpreteert op een foute manier een bloedtest”.

10.1. Wat het eerste punt betreft, stelt de Raad van State vast dat verzoeker hierin enkel beschrijft dat hij zich tijdens zijn examens niet kon concentreren en dat nadien door zijn arts daaraan een medische verklaring is gegeven. Voor zover verzoeker meent dat de delibererende klassenraad met die gegevens rekening moet houden en dat eventueel niet zorgvuldig heeft gedaan, valt de grief samen met punt 8 van zijn betoog. Voor het overige kan met verwerende partij, wat punt 1 betreft, worden vastgesteld dat er geen regel of bepaling in wordt aangevoerd die geschonden zou zijn.

Met betrekking tot het geschrevene onder “1. de examenperiode ‘juni 2011)’ en onder voorbehoud van de beoordeling van punt 8, is de *exceptio obscuri libelli* gegrond.

10.2. Onder “2. tegenspraak in de analyses van de delibererende klassenraad” en “3. interne beroepscommissie, weigering van herexamenkans” gaat verzoeker in op de beslissing van de delibererende klassenraad van 30 juni 2011 en het advies van de beroepscommissie van 5 juli 2011.

Desnoods ambtshalve zij vastgesteld dat deze beslissing en dit advies uit het rechtsverkeer zijn verdwenen aangezien ze door latere beslissingen zijn vervangen, zodat kritiek die verzoeker mogelijk in de punten 2 en 3 ontwikkelt hoe dan ook rechtens niet relevant is om de wettigheid te beoordelen van de thans bestreden beslissing.

10.3. Ook de punten “4. Raad van State” en “5. onderhoud tussen mij en de schooldirecteur op 13 februari 2012” zijn een loutere beschrijving van de procedure voor en het arrest nr. 216.946 van de Raad van State en het daaropvolgende onderhoud met de directeur.

Enkel is er daarnaast in te lezen dat verzoeker het verslag van het onderhoud met de directeur niet zou hebben goedgekeurd. Welke regel hierdoor geschonden mag heten en welk verband dit mag hebben met de (on)wettigheid van de bestreden beslissing van het schoolbestuur, laat verzoeker evenwel in het ongewisse.

Met betrekking tot deze punten is de exceptie eveneens gegrond.

10.4.1. In “6. resultaat nieuwe klassenraad op 28 februari 2012 en op 12 maart 2012” en “7. het onbekwaam verklaren voor hogere studies” stelt verzoeker de beslissing van de klassenraad om hem opnieuw een oriënteringsattest C te geven aan de kaak. De commentaar van de leerkrachten doet verzoeker zich afvragen waarom hij überhaupt geslaagd is in het vijfde jaar en in het eerste semester van het zesde jaar. Verzoeker verklaart dat hij wél grote hoeveelheden leerstof aankan. Hij vraagt zich af waarom deze overtuiging van de leerkrachten niet eerder geleid heeft tot aangepaste begeleiding. Hij oppert dat de school heeft gefaald in haar evaluatiebeleid en zorgbeleid. Hij heeft moeite de beweringen van de leerkrachten ernstig te nemen. Hij merkt op dat nooit een begeleidende klassenraad is samengeroepen, noch de cel leerlingenbegeleiding en het CLB zijn ingeschakeld. Hij meent dat een school remediëring moet aanbieden, zelfs als de leerling er niet zelf om vraagt.

10.4.2. Wat de vermeende tekortkomingen betreft op het vlak van begeleiding en remediëring, herinnert de Raad eraan dat zulks mogelijk kan aantonen dat de school mede aansprakelijk is voor het minder gunstig resultaat, maar niet vermag aan te tonen dat dit resultaat ten onrechte als minder gunstig werd

beschouwd. Het is immers één zaak of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als hij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die hem op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zulks betekent dat, indien verzoeker de school terecht zou verwijten geen passende begeleiding te hebben aangeboden in de loop van het schooljaar, dat op zijn hoogst kan betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van de leerling, maar niet dat dat resultaat gunstiger wordt, laat staan dat aan verzoeker van de weeromstuit een diploma verleend moet worden. Daarbij bedenkt de Raad van State dat het wezenlijke verwijt van verzoeker erin bestaat dat verwerende partij onzorgvuldig heeft ingespeeld op zijn medische toestand tijdens de eindexamens in de maand juni. Verzoeker heeft evenwel zélf van die toestand en de weerslag ervan op zijn prestaties maar voldoende inzicht verworven ingevolge doktersbezoeken en bloedonderzoek ná die examens. In die omstandigheden is het voor de Raad een volledig raadsel hoe verzoeker van de school kan verlangen dat zij wel in staat ware geweest die medische problemen te kunnen voorspellen en er remediërend naar te handelen. Desnoods ambtshalve dient te worden vastgesteld dat verzoeker zonder belang is bij dit aspect van de onder de punten 6 en 7 geformuleerde kritiek.

Uit het betoog van verzoeker blijkt voorts ontegensprekelijk dat hij zich niet kan verzoenen met de conclusies van de klassenraad over het hem toegekende attest. Hiermee is evenwel de onwettigheid ervan niet aangetoond. Met verwerende partij stelt ook de Raad van State vast dat wat overigens onder de punten 6 en 7 is geschreven, geen ontvankelijk rechtsmiddel uitmaakt bij gebreke van het aanvoeren van enige geschonden geachte regel en van de wijze waarop die regel geschonden is.

10.5. Met het auditoraat – hierin niet meer tegengesproken door verwerende partij in haar laatste memorie – mag worden vastgesteld dat verzoeker onder punt “8. de school interpreteert op een foute manier een bloedtest” zonder

twijfel een motiveringsgebrek aanvoert tegen de beslissing van de delibererende klassenraad.

In zoverre faalt de exceptie. Het verzoekschrift is – enkel – wat punt 8 betreft ontvankelijk.

VI. Onderzoek van de ontvankelijke grief

Standpunt van de partijen

11. Verzoeker wijst erop dat de klassenraad in de bestreden beslissing aanneemt dat “de resultaten van de proefwerken van juni minstens voor een deel in aanmerking moeten genomen worden”.

Onduidelijk is volgens verzoeker wat daarmee is bedoeld: “minstens voor een deel” is niet volledig, maar onduidelijk is het voor verzoeker in welke mate of voor welke vakken er dan wél mee rekening is gehouden. Volgens verzoeker ontkracht deze zinsnede alle vorige stellingen van de klassenraad. De klassenraad geeft toe dat de examens van juni slechts gedeeltelijk mogen meetellen, nochtans reikt hij een C-attest uit op basis van de berekening van een eindtotaal waar de examens van juni 2011 volledig meetelden en doorslaggevend negatief waren.

12. In de memorie van antwoord argumenteert verwerende partij als volgt op dit verwijt:

“22. Yolán Coomans verwijst naar de laatste alinea op pag. 18 van de motivering van de delibererende klassenraad dd. 28.02.2012 en 08.03.2012, waarin vermeld wordt dat de delibererende klassenraad de resultaten van de proefwerken van juni minstens voor een deel in aanmerking heeft genomen.

Uit het feit dat de resultaten van de examens van juni slechts voor een deel in aanmerking genomen werden, leidt hij ten onrechte af dat hij een A-attest diende te krijgen.

De redenering van Yolán Coomans is volkomen foutief.

De resultaten van de examens (proefwerken → afgekort PW op het rapport) telden inderdaad slechts gedeeltelijk mee.

Zoals in het rapport vermeld werd, telden deze resultaten voor 42% van het jaartotaal mee. De overige 58% werden gevormd door de resultaten van de proefwerken in december 2010, en de resultaten van het dagelijks werk in het 1e en het 2e semester.

Er is dus geen tegenstrijdigheid of anomalie in voornoemde motivering van de delibererende klassenraad.

23. Yolán Coomans wil in feite dat de Raad van State in de plaats treedt van de delibererende klassenraad, en op grond van zijn prestaties oordeelt dat hij een A-attest dient te bekomen.

Noch de Raad van State, noch enig ander rechtsprekend college heeft deze bevoegdheid.

De Raad van State heeft de bevoegdheid om de beslissing van een schoolbestuur te vernietigen indien de verzoeker de schending van minstens één rechtsregel aantoont.

Dit wordt echter niet aangetoond door Yolán Coomans.

Zijn annulatieberoep dient bijgevolg verworpen te worden.”

13. In de laatste memorie luidt het verweer dat de geïssueerde overweging *in fine* van de bestreden beslissing gelezen moet worden met de volgende tekst van de laatste drie alinea's van punt 6 en het besluit bij punt 10:

“Deze proefwerken van juni wegen niet verrassend zwaar door in het jaarcijfer. De verhouding Dagelijks Werk versus Proefwerken en de verhouding tussen eerste trimester en tweede semester is algemeen bekend en staat trouwens op de rapporten afgedrukt.

In tegenstelling tot wat Yolán beweert, heeft de delibererende klassenraad in haar [*lees*: zijn] tweede vergadering (van 30 juni 2011) wél rekening gehouden met de door Yolán aangehaalde ziekelijke vermoeidheid, maar heeft zij [*lees*: hij] geoordeeld dat de oorzaak van de tekorten elders moesten gezocht worden, namelijk ‘eerder lagen in een gebrek aan inzet en inzicht tout court’.

De klassenraad houdt ook nu terdege rekening met de aangehaalde ziekte van Yolán tijdens de examenperiode, maar oordeelt dat deze ziekte niet de oorzaak is van de tekorten en dus ook niet van het C-attest.

De klassenraad stelt vast dat Yolán steeds moeite heeft om grotere gehelen te verwerken, omdat het hem dan aan inzicht ontbreekt.

[...]

De meeste leerkrachten beoordelen de globale kennis van Yolán als onvoldoende. Ook in het eerste trimester en in de periode maart-mei 2011 waren de resultaten erg zwak. De klassenraad kan geen totale abstractie maken van de proefwerken van juni 2011. In het licht van de inzet van Yolán, van zijn prestaties in de loop van het jaar en van zijn moeite om grotere gehelen te verwerken, geven deze proefwerken wel degelijk een

deel van het totaalbeeld over Yolán, zelfs rekening houdende met het feit dat hij het in die periode mogelijkwerijs wat moeilijker had.”

Volgens verwerende partij kwam de klassenraad verzoeker “gedeeltelijk tegemoet”, doch was hij van oordeel dat hij minstens “voor een deel rekening diende te houden met de proefwerkresultaten van juni 2011 omdat deze resultaten in het licht van de inzet, prestaties tijdens het jaar en moeite van [verzoeker] om grotere gehelen te verwerken, een deel gaven van het totaalbeeld over [verzoeker]”. Het “andere deel van het totaalbeeld” werd gegeven door de inzet, prestaties en moeite van verzoeker om grotere gehelen te verwerken “vóór de proefwerken van juni 2011”:

“In de mate dat de resultaten van de proefwerken van Yolán Coomans in juni 2011, in het licht van zijn inzet, zijn prestaties tijdens het jaar en zijn moeite om grotere gehelen te verwerken, een deel gaven van het totaalbeeld van Yolán Coomans, werd door de klassenraad rekening gehouden met voornoemde resultaten van de proefwerken in juni 2011.

In de mate dat de inzet, de prestaties en de moeite van Yolán Coomans om grotere gehelen te verwerken vóór de proefwerken van juni 2011 een deel gaven van het totaalbeeld van Yolán Coomans werd door de klassenraad geen rekening gehouden met de resultaten van de proefwerken in juni 2011.”

Aangezien de delibererende klassenraad wel degelijk, weze het gedeeltelijk, de resultaten van de proefwerken van juni 2011 in zijn beoordeling betrokken heeft, hoeft hij volgens verwerende partij hoegenaamd niet te betwisten dat het niet betrekken van deze resultaten een invloed kon hebben op de eindbeslissing.

Verwerende partij herhaalt dat de Raad van State niet in de plaats mag treden van de delibererende klassenraad.

Beoordeling

14. Niet wordt betwist dat verzoeker in de loop van het schooljaar enkele weken afwezig was ingevolge mononucleose.

Reeds tijdens het overleg met de directeur signaleert verzoeker, met verwijzing naar een bloedproef, dat zijn medische toestand tijdens de eind-examens is achteruitgegaan, met concentratieproblemen als gevolg. Verzoeker wijt hieraan zijn tekorten, argumenteert dat de klassenraad geen rekening ermee mag houden, wijst op de zware impact van deze tekorten (“het doorwegen hiervan – 42% – op het eindtotaal”) op de vier jaartekorten en vraagt om de beslissing over zijn al dan niet slagen te steunen “op alle andere jaarresultaten”.

Daarop heeft de directeur de over verzoeker delibererende klassenraad opnieuw samengeroepen.

Nadat de delibererende klassenraad op uitvoerige wijze overweegt dat de jaartekorten van verzoeker niet hun oorzaak vinden in de ziekte, maar in het feit dat verzoeker “steeds moeite heeft om grotere gehelen te verwerken, omdat het hem dan aan inzicht ontbreekt”, wijdt hij een onderzoek aan de “aard van de virale infectie”, waarbij hij als volgt besluit:

“De delibererende klassenraad merkt op dat sommige waarden in de resultaten van de bloedproef perfect normaal zijn. Eén andere waarde is *légèrement positif*. Uit de bewoording *légèrement* kan de delibererende klassenraad afleiden dat de ziekte van Yolán in juni 2011 zeker niet als zeer ernstig kan beschouwd worden. Dit gegeven, samen met het feit dat Yolán altijd deelgenomen heeft aan de proefwerken en geen melding gemaakt heeft van gezondheidsproblemen, doet de klassenraad besluiten dat de resultaten van de proefwerken van juni minstens voor een deel in aanmerking moeten genomen worden.”

15. Anders dan verwerende partij het in haar memorie van antwoord wil doen uitschijnen, wijst niets erop dat de klassenraad met die laatste zinsnede heeft willen verwijzen naar het vastgelegde gewogen aandeel (42%) van de proefwerken van het tweede semester in de berekening van het jaartotaal. In dat geval zouden immers de resultaten van de proefwerken “in aanmerking worden genomen” – met de overeenkomstig het schoolreglement vastgestelde weging – en niet “minstens voor een deel in aanmerking [worden] genomen”.

De uitleg in de memorie van antwoord – en de laatste memorie – kan bijgevolg niet, minstens niet met zekerheid, worden toegeschreven aan de delibererende klassenraad.

De aangehaalde motivering kan enkel zo nuttig worden begrepen, dat de delibererende klassenraad ermee aangeeft, ondanks zijn eerdere standpunt dat de ziekte van verzoeker niet in causaal verband staat met zijn jaartekorten, dat de cijfers van de examens van het tweede semester “minstens voor een deel in aanmerking moeten genomen worden” en dat die cijfers dus – minstens voor het ander deel – hun relevantie verliezen bij de beoordeling over het al dan niet slagen van verzoeker.

16. Lezing van de bekritiseerde motivering in verbinding met de *sub* 12 geciteerde overwegingen van de klassenraad doet niet anders besluiten. In die overwegingen heet het dat de klassenraad “terdege rekening [houdt] met de aangehaalde ziekte van Yolán”, oordeelt hij anderzijds dat deze ziekte niet de oorzaak is van de tekorten, wijst hij op de “erg zwak” genoemde resultaten van verzoeker “in het eerste trimester en in de periode maart-mei 2011” en leidt hij daaruit af dat hij “geen totale abstractie [kan] maken van de proefwerken van juni 2011”: ze geven “wel degelijk een deel van het totaalbeeld” over verzoeker.

Ook in het licht van deze motieven kan verzoeker worden bijgevalen wanneer hij aanvoert dat de delibererende klassenraad niet verduidelijkt in welke mate de resultaten van de eindexamens wél in aanmerking worden genomen en in welke mate niet. In de laatste memorie heet het dat de klassenraad verzoeker “gedeeltelijk tegemoet” kwam, maar uit de door die klassenraad geschreven motivering valt niet te achterhalen op welke wijze en in welke mate – met de woorden van verwerende partij, wat nu precies het “deel van het totaalbeeld” is dat relevant is geacht, of welk deel dus niet.

Daarbij is het niet zonder belang, gesteld tegenover het motief dat verzoeker moeite heeft om grotere gehelen te verwerken, dat hij in het globale

resultaat voor het eerste semester slechts één onvoldoende heeft behaald (godsdienst: 48%), die hij blijkens zijn jaarresultaat voor dat vak daarenboven heeft weten op te halen (54%). Waar verzoeker voor de proefwerken van het eerste semester drie onvoldoendes behaalt, slaagt hij er ook in voor twee opleidingsonderdelen die tekorten als jaartotaal op te halen. Die gegevens vertroebelen nog meer de strekking van het motief dat de resultaten van de proefwerken in juni een “deel van het totaalbeeld” leveren.

Het is immers, zoals verzoeker aangeeft en de klassenraad het ook zag in zijn beslissing van einde juni 2011, het resultaat van verzoekers examens van juni (tot zesmaal toe ruim ondermaats met cijfers die variëren tussen 29% en 46%) dat in belangrijke mate bij de eindbeslissing heeft doorgewogen. Maar net de vraag in welke mate, blijft onbeantwoord.

17. Een en ander heeft verzoeker, nadat de delibererende klassenraad hem *in dubio* had gelaten over de vraag in welke mate de resultaten voor de proefwerken van het tweede semester in aanmerking werden genomen, ook nog aangevoerd voor de beroepscommissie.

Die commissie heeft op de kritiek van verzoeker geen antwoord geboden en evenmin geadviseerd de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen met het oog op verduidelijking van een en ander. Integendeel, de beroepscommissie verwierpt – in weerwil van het hiervóór geciteerde standpunt van de klassenraad dat de resultaten van de examens van het tweede semester “minstens voor een deel” in aanmerking moeten worden genomen – ieder causaal verband tussen de ziekte van verzoeker en de zwakke cijfers voor de proefwerken in juni.

18. Wat voorafgaat leidt tot de vaststelling dat de delibererende klassenraad niet duidelijk heeft gemaakt op grond van welke gegevens van het dossier van verzoeker hij precies tot zijn beslissing is gekomen om een C-attest toe te kennen.

Die vaststelling had voor de beroepscommissie een reden moeten zijn om te adviseren en voor het schoolbestuur om te beslissen de over verzoeker delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

19. Deze conclusie leidt er dan weer niet toe, zoals verwerende partij lijkt te vrezen, dat de Raad van State in de plaats van de delibererende klassenraad zou treden om over de resultaten van verzoeker en zijn al dan niet slagen te oordelen.

Het valt integendeel toe aan de delibererende klassenraad om te verduidelijken – en ditmaal in ondubbelzinnige termen te motiveren – of en in welke mate de proefwerken van het tweede semester in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van het al dan niet slagen van verzoeker.

20. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 17 april 2012 van de raad van bestuur van de vzw Katholiek Onderwijs Landen om de over Yolán Coomans delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 september 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren